

Concert participatiu Diada de l'Antic Cantaire —*Un rèquiem alemany* de Brahms

La Casa dels Cants

Diumenge, 14 de juliol de 2024 – 12 h

Sala de Concerts

Compromís amb el mediambient:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Ulrike Haller, soprano

Josep-Ramon Olivé, baríton

Pau Casan, piano

Paul Perera, piano

Cantaires individuals

Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Simon Halsey, director

Montserrat Meneses i Jordi Lluch, preparadors de cor

Ulrike Haller i Christina Koch, *coaches* d'alemany

Imma García, intèrpret

Johannes Brahms (1833-1897)

Un rèquiem alemany, op. 52

I. Selig sind, die da Leid tragen

II. Denn alles Fleisch es ist wie Gras

III. Herr, lehre doch mich

IV. Wie lieblich sind deine Wohnungen

V. Ihr habt nun Traurigkeit

VI. Denn wir haben hie keine bleibende Statt

VII. Selig sind die Toten, die in dem Herren sterben

Adaptació per a dos pianos de Phillip Moll

Aquest concert té una durada de 75 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#coral #músicauniversal

Poema

Càntic

Alliteu a dins del cor la pols d'estrelles del vostre rastre,
les eternes cal·ligrafies del vel d'amor i el foc d'atzars.
Camineu fins als sepulcres de l'ombra impura dels que s'alienen
i expliqueu-los que ens escrivíem amb dits de fang i ram d'amar.

Érem fills de la proclama, exiliats al temps del fat,
emboscats i proscrius, elevats a la lloança.

Ens gruava l'empelt per dins, el vesc que empeny, el crit de saba.

La pell de llibertat.

La deu de l'esperança.

Laia Llobera

Paradisia (2023)

Palau de la Música Catalana Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Comentari

Un rèquiem per als que es queden

Ein deutsches Requiem és, efectivament, un rèquiem germànic, protestant, però també humanista i universal. No només una pregària per l'ànima dels difunts, sinó també una reflexió serena sobre el misteri de la mort, adreçada als vius, als que es queden. A tots nosaltres. Els textos utilitzats van ser escollits escrupolosament per Brahms de la Bíblia i dels apòcrifs, en la traducció alemanya de Luter, però no hi ha cap afany litúrgic: a diferència de la majoria de rèquiem i misses de difunts compostes al llarg de la història de la música, *Un rèquiem alemany* és simplement música fúnebre en llengua alemanya. Per això l'autor el va batejar amb aquest títol peculiar, que hauria pogut ser fins i tot “Una mena de rèquiem alemany” (segons una carta a Clara Schumann), o millor encara, “Un rèquiem humà”, tal com el mateix compositor va confessar al director musical de la catedral de Bremen, Carl Martin Reinthaler. Brahms tracta de la mort com una experiència només dolorosa per als vius, i en canvi d'esperança i de confort per als que marxen d'aquest món.

En certa ocasió Brahms va dir que “*la vida pot arribar a prendre més coses que la mort*”. Ell havia viscut de ben a prop experiències doloroses, com la ruïna física i espiritual i la mort del seu amic estimat Robert Schumann, o l’amor inconfessable i prohibit per la seva vídua, Clara; fins i tot la mort de la seva mare, l’any 1865, durant la composició d’aquest *Rèquiem*. Vivències que el van dur a un procés de renúncia i resignació que van marcar des d’aleshores la seva relació amb el món que l’envoltava: “*Un home just no s’ha de plànyer de res; només és qüestió de mantenir el cap fora de l’aigua*”. L’estoica resignació que mostren aquestes paraules, pronunciades després de la mort de sa mare, troben la seva expressió més profunda en aquesta música, íntima, austera i commovedora, amb un esperit proper al de les *Cantates* de Bach. *Un rèquiem alemany* va en aquest sentit: no té res a veure amb la missa litúrgica llatina per les ànimes dels difunts, sinó que és un rèquiem dedicat als vius, als que pateixen pèrdues irreparables i doloroses, als que es queden en aquest món, afligits perquè veuen la mort a tocar, i amb la voluntat de donar-los consol. És per això que, a diferència del que feren Mozart, Berlioz o Verdi en els seus *Requiems*, Brahms evita qualsevol al·lusió a la seqüència “*Dies irae*” que descriu plàsticament el terror del judici final: les trompetes, aquí, no invoquen l’apocalipsi, sinó que proclamen la resurrecció.

Per tant, *Ein deutsches Requiem* és una cantata de dimensions gegantines, una mena de poema simfonicocoral amb un argument universal, de caràcter filosòfic, que proclama la confiança i el consol de la vida més enllà de la mort. I aquesta va ser l’obra que va consagrar la reputació i el prestigi de Brahms com a compositor no només a Alemanya, sinó arreu d’Europa. Quan es va estrenar sencera (perquè el procés de presentació de l’obra va ser tan llarg com la seva gestació) tenia trenta-cinc anys i encara no havia escrit ni una sola simfonia. Però les dimensions colossals, el desplegament vocal i instrumental, i la refinadíssima enginyeria d’aquesta obra estan a l’alçada de qualsevol realització simfònica anterior i coetània. I el seu llenguatge directe i accessible, la seva emoció intrínseca, i la universalitat del missatge li van atorgar de seguida una popularitat que s’ha mantingut durant un segle i mig llarg, fins als nostres dies.

La gestació va ser lenta i laboriosa: entre el primer esborrany del segon moviment, que data del 1861, i la versió definitiva que s'escolta actualment van passar vuit anys. L'obra va estar en guaret fins al 1865, l'any de la mort de sa mare. Tot i que Brahms mai no va confessar la motivació per compondre una obra d'aquestes característiques, va ser en aquell moment que va reprendre el treball, amb molta intensitat, segurament trasbalsat per aquell decés.

La versió definitiva consta de set parts i està escrita per a dos solistes vocals (soprano i baríton), cor mixt i orquestra. Les tres primeres parts es van interpretar en un concert privat de la Societat d'Amics de la Música de Viena l'1 de desembre de 1867, dirigida per Johann Herbeck. La rebuda va ser freda, segurament per una interpretació deficient. Quatre mesos després, el Divendres Sant del 1868 (10 d'abril), Brahms va dirigir l'obra aparentment completa a la catedral de Bremen, amb sis moviments (encara hi faltava el solo de soprano), en una interpretació exitosa i molt emocionant gràcies també a la participació del cèlebre baríton Julius Stockhausen, que va cantar els dos passatges per a solista. Però la coixesa estructural de l'obra era tan evident que Brahms va acceptar d'inserir en aquell mateix concert una ària per a soprano pertanyent a *El Messies* de Händel ("I know that my Redeemer liveth") que va cantar la soprano Amalie Joachim just després del quart moviment. De fet, tres setmanes després, l'autor va acabar component un moviment nou per a soprano solista i cor, "Ihr habt nun Traurigkeit", un passatge que és una veritable cançó de bressol dolça i tendra, en què el text recorda el consol que rebran les ànimes traspassades, comparant-lo amb la cura que una mare té del seu nadó. L'addició d'aquest cinquè moviment confereix a l'obra un equilibri perfecte i una estructura simètrica, quant a tonalitats, caràcters i procediments compositius. Aquesta versió completa, en set moviments, es va interpretar el 18 de febrer de 1869 a la Gewandhaus de Leipzig, dirigida per Carl Reinecke. En un any va sonar més de vint vegades arreu d'Alemanya, i també a Londres, Sant Petersburg i París. Brahms s'acabava de consagrar a nivell internacional. Tenia trenta-cinc anys.

Al llarg de l'obra Brahms desplega un ampli ventall de recursos retòrics que li permeten il·lustrar paraules concretes (mots clau com *Selig* –benaïrats–, que és la primera i l'última paraula de l'obra, *Tränen* –llàgrimes– o *Freude* –joia–) amb motius melòdics, dissenys rítmics o elements harmònics molt evocadors, com ja ho havien fet els seus grans referents al Renaixement i al primer Barroc (com Schütz, a les *Musikalische Exequien*). Però també utilitza tècniques compositives de la tradició litúrgica, com la polifonia homofònica, el contrapunt elaborat, ritmes solemnes (pareu atenció al lúgubre ritme de sarabanda del segon moviment), unísons contundents, i descomunals fugues escolàstiques, com la magistral doble fuga del sisè moviment o la fuga monumental del tercer moviment, ancorada en un pedal ciclopi de 36 compassos sobre la nota Re, sostingut per mitja orquestra i per un redoblament aclaparador de les timbales, mentre el cor fa voleiar les paraules “*les ànimes dels justos són en mans de Déu; cap turment les colpirà*”.

Per tant, en aquesta obra conviuen prodigiosament les dues dimensions de l'esperit romàntic, l'intimisme i l'espectacularitat. En canvi, la forma global de l'obra és ben clàssica, simètrica, amb un ordre just de contrapesos i un equilibri absolut. Brahms no deixa res a l'atzar i tot el desplegament de recursos motívics, rítmics i estructurals està profundament meditat i té un sentit. Aquest és un dels aspectes genials de l'obra: l'equilibri i la proporció ben empapats d'emoció.

Preparem-nos per a un viatge sonor i espiritual que ens portarà de les tenebres a la claror, del temor a la confiança, del to ombrívol i tràgic a la serenor i la pau, del mode menor al mode major, per acabar arribant a la mística confluència entre aquells que ploren i els que són plorats, tot afermant la fonda convicció de Brahms que, més que no pas la immortalitat, la certesa de l'ànima està en l'art.

Xavier Chavarria, musicòleg

Biografies

Ulrike Haller, soprano

Nascuda a Meran (Tirol del Sud). Inicia els estudis a la seva ciutat natal i posteriorment cursà estudis de piano i cant a la Universität für Musik und darstellende Kunst de Viena i s'hi graduà amb les màximes qualificacions. També rebé classes de cant d'Eliane Coelho. El 1993 obté el Primer Premi de Piano en el Concurs “Jugend musiziert” a Innsbruck (Àustria). Amplià coneixements a Barcelona amb M. Dolors Aldea, Àngel Soler, Marta Pujol i Francisco Poyato. Ha rebut consells d'Ana Luisa Chova, José van Dam, Mark Hastings, Wolfgang Holzmair, Kurt Widmer i Wolfram Rieger, entre d'altres. Actualment és professora de cant a l'Escola Coral del Palau de la Música Catalana. L'any 2015 guanyà el premi extraordinari del Conservatori Superior del Liceu i el primer premi del Curs de Lied de Joventuts Musicals d'Espanya.

Ha actuat, com a solista, acompanyada per les orquestres Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Simfònica del Vallès, Banda Municipal de Barcelona, Ciudad de Granada, Sinfónica de Castilla i Lleó, Barroca Catalana i Orquestra de Cambra Terrassa 48, entre d'altres, en algunes de les sales més prestigioses del país, amb la *Novena Simfonia* de Beethoven, *Requiem* de Brahms, *Carmina Burana* d'Orff, *Missa en Do menor* de Mozart, *Dixit Dominus* i *El Messies* de Händel, *Cantates* de Bach, *Simfonia núm. 2 "Lobgesang"* i *Salm 42* de Mendelssohn, *Les illuminations* de Britten, etc. També ha ofert recitals de lied acompanyada pels pianistes Josep Buforn, Josep Surinyac i Jordi Armengol, ha publicat diversos CD i ha enregistrat per a Catalunya Música.

Josep-Ramon Olivé, baríton

©Martina Ribalta

Nascut a Barcelona i format a l'Escolania de Montserrat, l'ESMUC i la Guildhall School of Music & Drama, ha estat guardonat, entre d'altres, amb la Gold Medal de la Guildhall School i el primer premi i el premi del públic del Händel Singing Competition de Londres. Ha estat també membre del projecte Le Jardin des Voix de William Christie i Les Arts Florissants, així com artista ECHO Rising Star.

Des dels inicis de la seva carrera ha tingut l'oportunitat de cantar sota la batuta de directors de renom, com William Christie, Jordi Savall, Kazushi Ono o Josep Pons; i de col·laborar amb l'OBC, Le Concert des Nations, Les Arts Florissants i Orchestra of the Age of Enlightenment; i debutar en escenaris com ara el Palau de la Música Catalana, Gran Teatre del Liceu, Concertgebouw d'Amsterdam, Musikverein de Viena i Wigmore Hall de Londres.

Ha representat els papers de Comte (*Le nozze di Figaro*), Mercutio (*Roméo et Juliette*), Aeneas (*Dido & Aeneas*) o Tarquinius (*The Rape of Lucretia*), entre d'altres. Ha cantat els cicles *Winterreise*, *Die schöne Magelone*, *Lieder eines fahrenden Gesellen*, *Dichterliebe*, *Histoires Naturelles*, *La bonne chanson* o *An die ferne Geliebte* a la Schubertíada, el LIFE Victoria, a L'Auditori i al Teatre de la Zarzuela. També ha participat en estrenes d'obres de compositors catalans com García-Demestres (*L'eclipsi*), Magrané (*Diàlegs de Tirant e Carmesina*) o García-Tomás (*Chansons Trouvées*).

Pau Casan, piano

Nascut a Barcelona, va estudiar piano amb C. Agustí, M. Drets i el catedràtic M. Farré al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, on va obtenir matrícula d'honor amb menció honorífica en el grau superior. Posteriorment va fer estudis de postgrau amb G. Fergus-Thompson i R. Vignoles al Royal College of Music de Londres, becat per la Fundació Agustí Pedro i Pons. Ha rebut classes magistrals d'A. de Larrocha, N. Bonet, M. Hastings, R. Fernández-Aguirre, P. Badura-Skoda i J. Nin-Culmell, entre d'altres.

Guardonat amb el primer premi del 23è Concurs Joan Massià, va guanyar també el tercer premi del 33è Concurs de Joves Intèrprets de Catalunya i el premi al millor pianista del 22è Premi Ciutat de Berga, en la modalitat de cambra vocal-lied.

Ha actuat com a solista a Barcelona, Reus, Sant Sebastià, Bogotà i Londres; com a acompanyant ho ha fet per Espanya, França, Portugal, Dinamarca, Finlàndia, el Regne Unit, Colòmbia i la Xina, tot especialitzant-se en la col·laboració amb la veu cantada, tant amb cors com amb solistes.

Actualment compagina l'activitat concertística amb la docència al Conservatori Superior de Música del Liceu, col·labora habitualment amb el Gran Teatre del Liceu com a mestre repetidor i és pianista oficial del Concurs Tenor Viñas. Des del 2010 és el pianista del Cor Infantil de l'Orfeó Català i des del 2021 de l'Orfeó Català.

Paul Perera, piano

Inicià els estudis musicals a l'acadèmia Le Violon Rouge amb M. Rosa Arguedas, acabà el grau professional al Conservatori Superior Municipal de Barcelona amb la professora M. Carme Poch i es llicencià en piano a l'ESMUC, sota el mestratge de M. Jesús Crespo. Posteriorment va cursar dos postgraus al Liceu, amb Luiz de Moura Castro. Ha rebut formació en direcció coral amb Poire Vallvé, de qui va ser sotsdirector a l'Orfeó Gracienc (2012-2014).

La seva llarga trajectòria com a pianista acompanyant al món coral l'ha portat a especialitzar-se en aquest àmbit i a treballar amb cors i directors de gran renom, tant del país com internacionals. Ha estat membre de l'equip tècnic de l'SCIC (2013-2018) i ha estrenat al piano *L'enfilall* de Josep Vila i Casañas a la 50a trobada general de l'SCIC. Va ser pianista del Cor Infantil del Palau de la Música Catalana (2019-20) i va ser convidat a fer de pianista al festival Choralies de Vaison-la-Romaine (2019). Des del 2021 dirigeix i imparteix el Curs per a Pianistes Acompanyants de Cor que organitza l'SCIC.

Actualment és pianista i sotsdirector de Roig Korai (Cor de Noies de l'Orfeó Gracienc) i de la Coral Renaixença de Sant Boi de Llobregat, tots dos cors dirigits per Laia Santanach. També és pianista d'El Cor Canta, projecte coral dirigit per Elisenda Carrasco, Eva Martínez i Jordi Lluch.

Més enllà de l'àmbit coral, treballa com a pianista en múltiples produccions del Palau i L'Auditori, amb formacions de cambra, així com en teatre amb música en directe i també és compositor.

Orfeó Català

©A. Bofill

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Actualment Pablo Larraz és el director, Montse Meneses és la subdirectora i Pau Casan és el pianista. Simon Halsey continua vinculat al cor com a principal director convidat i ambaixador dels cors del Palau. L'Orfeó Català té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle, G. Dudamel i K. Petrenko, entre d'altres.

Els darrers anys, al Palau de la Música Catalana destaquen les interpretacions de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, protagonitzant l'estrena europea de l'obra, sota la direcció de Simon Halsey (octubre, 2017); l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle (gener, 2020); la *Novena Simfonia* de Beethoven, al costat del Cor de Cambra del Palau i l'Orquestra Simfònica de Galícia, dirigida per Gustavo Dudamel (setembre, 2020); la commemoració del centenari de l'estrena a Espanya de la *Passió segons sant Mateu* amb dos concerts extraordinaris, amb solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae i el Cor Infantil de l'Orfeó Català, tots sota la direcció de Simon Halsey (juliol, 2021); i *Oltra mar* de Kaija Saariaho, al costat de l'OBC, amb la direcció d'Anna Maria Helsing (febrer, 2022). De la temporada passada 2022-23 cal destacar les actuacions al Palau amb l'Orquestra Simfònica de Bamberg, dirigida per Jakub Hrůša, amb la *Berliner Messe* d'Arvo Pärt; amb l'Orquestra Simfònica del Vallès, dirigida per Marzena Diakun, amb *Music in common time* de Caroline Shaw, i amb l'OBC dirigits per Jörg Widmann, amb l'estrena absoluta de la seva obra *Variacions sobre El cant dels ocells. Fantasia per cor i orgue* (2022, obra d'encàrrec del Palau de la Música Catalana). Finalment, cal destacar que durant la crisi de la Covid-19 l'Orfeó Català no va aturar l'activitat i va continuar fent assajos i concerts.

En l'àmbit internacional, cal destacar del 2023 l'actuació de l'Orfeó al costat de la Berliner Philharmoniker en una gira històrica amb un total de quatre concerts a Berlín (Berliner Philharmonie, 27 i 28 d'abril), la Sagrada Família (1 de maig) i l'Auditorio Nacional de Madrid (3 de maig) amb la interpretació de la *Missa de la Coronació* de W. A. Mozart, sota la direcció de Kirill Petrenko. Aquesta ha estat la segona ocasió en què l'Orfeó ha actuat amb la formació berlinesa (la primera vegada va ser l'any 2013 al Palau de la Música Catalana, sota la direcció de Simon Rattle). El maig del 2022 la formació catalana va protagonitzar amb èxit una gira al costat de l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg, sota la direcció de Gustavo Gimeno a Palau 100, al Théâtre des Champs Elysées de París i a la Philharmonie de Luxemburg amb la *Messa di Gloria* de Puccini, sales prestigioses on l'Orfeó debutava.

També, els darrers anys el cor ha debutat a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per Daniele Gatti, i ha actuat a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 i el 2019 al Royal Albert Hall als Proms, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català, el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton. El 2018 va protagonitzar una gira per la Xina, convidat pel Shanghai International Art Festival, en què oferí quatre concerts a tres ciutats del país asiàtic, i l'estiu del 2019 (juny-juliol) va fer una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Munic, al costat del Cor de Cambra del Palau, actuant al Palau de la Música Catalana, Madrid, Palma de Mallorca i Múnic amb la *Segona Simfonia* de Mahler.

D'entre els projectes del cor d'aquesta temporada 2023-24, el novembre de 2023 cal destacar la interpretació de la *Novena Simfonia* de Beethoven amb l'Orquestra Nacional de Lió, sota la direcció de Nikolaj Znaider, als Auditoris de Barcelona i Madrid. El febrer de 2024, els dies 13 i 14 l'Orfeó Català va interpretar dins Palau 100 *Un rèquiem alemany* de Brahms i la *Simfonia núm. 2*, "*Lobgesang*" de Mendelssohn, respectivament, amb el Balthasar Neumann Chor & Orchester, sota la direcció de Thomas Hengelbrock. Seguidament, l'Orfeó i les formacions Hengelbrock van interpretar aquestes obres, el mateix mes de febrer, a Hamburg: l'obra de Brahms a la Laeiszhalle (dia 17) i l'obra de Mendelssohn a l'Elbphilharmonie (dia 18).

L'Orfeó Català rep el suport de *mesoestetic*®

Simon Halsey, director

©Ricardo Rios

Nascut a Londres, cantà als cors del New College d'Oxford i del King's College de Cambridge. Estudià direcció al Royal College of Music de Londres. L'any 1987, juntament amb Graham Vick, fundà la Companyia d'Òpera de Birmingham. Entre el 1997 i el 2008 fou director en cap del Cor de la Ràdio dels Països Baixos, i del 2004 al 2012, director principal del programa coral de la Northern Sinfonia. Entre el 2001 i el 2015 estigué al capdavant del Rundfunkchor de Berlín, del qual ara és director llorejat. Sota la seva direcció, el cor assolí reputació internacional com una de les millors formacions corals professionals. Halsey també ha posat en marxa projectes innovadors a llocs poc convencionals i en formats interdisciplinaris.

És una figura única al món de la música clàssica. És assessor de confiança en matèria de cant coral dels directors, les orquestres i els cors més importants del món. Com a fervent defensor del cant coral *amateur* en totes les edats, habilitats i procedències, ha estat al capdavant d'esdeveniments corals multitudinaris molt innovadors, com al Lincoln Center de Nova York.

Ha situat el cant al centre d'institucions de categoria mundial amb les quals col·labora, i la seva contribució ha resultat indispensable per augmentar el nivell de cant simfònic arreu d'Europa. Entre els seus càrrecs al Regne Unit i a Europa, és director convidat principal i ambaixador coral dels cors de l'Orfeó Català, professor coral a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, director coral emèrit de London Symphony Orchestra and Chorus, director coral del CBSO Chorus, director creatiu musical i de projectes corals del WDR Rundfunkchor i professor i director d'activitats corals a la Universitat de Birmingham. La seva tasca fou l'objecte del documental *Unsere Herzen – Ein Klang* (Els nostres cors, un so), que es projectà als cinemes el setembre del 2022.

Així mateix, professor i acadèmic molt respectat, prepara la propera generació de directors corals mitjançant el seu curs de postgrau a Birmingham i les classes magistrals que imparteix a Alemanya, els Països Baixos i els Estats Units. És doctor *honoris causa* per quatre universitats del Regne Unit, i l'any 2011 Schott Music publicà el seu llibre i DVD sobre direcció coral, *Chorleitung: Vom Konzept zum Konzert* (Direcció coral: del concepte al concert).

Entre els nombrosos premis amb els quals ha estat guardonat, hi ha tres Grammy per enregistraments amb el Rundfunkchor de Berlín. L'any 2015 fou nomenat Comandant de l'Orde de l'Imperi Britànic, el 2014 rebé la Medalla de la Música de la Reina d'Anglaterra i el 2011 la Gran Creu de l'Orde del Mèrit de la República Federal d'Alemanya, en reconeixement de la seva destacada contribució a la música coral d'Alemanya.

Entre els seus mèrits, cal esmentar les noves energies generades a l'Orfeó Català. Després d'una gira la passada temporada amb la Berliner Philharmoniker interpretant la *Missa de la coronació* de Mozart, sota la batuta de Kirill Petrenko, el novembre del 2023 Halsey s'uní a John Adams per dirigir els cors en una representació de les obres del compositor. I aquesta darrera primavera col·laborà amb el Balthasar Neumann Orchester & Chor, amb el *Requiem* de Brahms, dirigit per Thomas Hengelbrock.

El representant de Simon Halsey és Intermusica.

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Textos

Johannes Brahms

Ein deutsches Requiem, op. 45

Un rèquiem alemany, op. 45

Adaptació catalana d'Artur i Oriol Martorell

I

Selig sind, die da Leid tragen,
denn sie sollen getröstet
werden.

Die mit Tränen säen, werden
mit Freuden ernten.

Sie gehen hin und weinen und
tragen edlen Samen,
und kommen mit Freuden
und bringen ihre Garben.

*Mattäus 5, 4; Psalm 125, 5 und
6*

I

*Benaurats els qui ploren perquè
ells rebran consol.*

*Els qui amb penes semblen, amb
alegria cullen;
i tot plorant caminen quan
semblen grana nova,
però tornen joiosos portant
ufanes garbes.*

Denn alles Fleisch, es ist wie
 Gras,
 und alle Herrlichkeit des
 Menschen wie des Grases
 Blumen.
 Das Gras ist verdorret und die
 Blume abgefallen.
 So seid nun geduldig, liebe
 Brüder,
 bis auf die Zukunft des Herrn.
 Siehe, ein Ackermann wartet
 auf die köstliche
 Frucht der Erde und ist
 geduldig darüber,
 bis er empfahe den
 Morgenregen und
 Abendregen.
 Aber des Herrn Wort bleibt
 in Ewigkeit.
 Die Erlöseten des Herrn
 werden wieder kommen,
 und gen Zion kommen mit
 Jauchzen;
 ewige Freude wird über ihrem
 Haupte sein;
 Freude und Wonne werden sie
 ergreifen
 und Schmerz und Seufzen
 wird weg müssen.

*Petrus 1, 24; Jakobus 5, 7; 1.
 Petrus 1, 24 und 25; Jesaja 35,
 10*

*Que tota carn és com el fenc i tot
 l'esclat
 del món és passatger com flor
 d'herba.
 I l'herba s'asseca i les flors cauen
 marcides.
 Tingueu esperança, oh germans
 meus,
 fins que vindrà el Senyor;
 com el pagès espera de la terra
 amorosa
 el seu fruit, bo i demanant que la
 pluja
 –la matinera o la tardana– li
 doni l'aigua.
 Mes la paraula de Déu resta
 eternament.
 Redimits els fills de Déu
 tornaran
 contents a Terra Santa amb
 cants alegres;
 joia, eterna joia, tindran sempre
 dintre seu.
 Goig i alegria, joia i
 benaurança!
 I plors i penes enllà fugin!*

III

Herr, lehre doch mich,
 dass ein Ende mit mir haben
 muss,
 und mein Leben ein Ziel hat,
 und ich davon muss.
 Siehe, meine Tage sind einer
 Hand breit vor dir,
 und mein Leben ist wie nichts
 vor dir.
 Ach, wie gar nichts sind alle
 Menschen,
 die doch so sicher leben.
 Sie gehen daher wie ein
 Schemen,
 und machen ihnen viel
 vergebliche Unruhe;
 sie sammeln und wissen nicht
 wer es kriegen wird.
 Nun, Herr, wes soll ich mich
 trösten?
 Ich hoffe auf dich.
 Der Gerechten Seelen sind in
 Gottes
 Hand und keine Qual rühret
 sie an.

*Psalm 38, 5 8; Weisheit Salomos
 3, 1*

IV

Wie lieblich sind deine
 Wohnungen,
 Herr Zebaoth!
 Meine Seele verlanget und
 sehnet sich nach den Vorhöfen
 des Herrn;
 mein Leib und Seele freuen
 sich in dem lebendigen Gott.
 Wohl denen,
 die in deinem Hause wohnen,
 die loben dich immerdar.

Psalm 83, 2, 3 und 5

III

*Oh! Feu-me, Senyor,
 que conegui quan vindrà la
 mort,
 quan deixaré la terra,
 quan tornaré a Vós.
 Déu meu, als meus dies heu dat
 durada molt breu;
 res la vida no és enfront de Vós.
 Tot home que batega no és res
 més que vanitat;
 i l'home viu com una ombra
 i són en va totes les seves
 feixugues cuites
 i apila bo i ignorant qui se'n
 gaudirà.
 Senyor! Doncs, ara, què espero?
 Jo espero en Vós.
 L'esperit dels justos és en vostres
 mans i cap flagell no els colpirà.*

IV

*La vostra casa com és plaent,
 oh Rei dels cels, Déu
 omnipotent.
 Vostres atris, Senyor,
 són el nostre goig,
 l'ànima tota es deleix,
 de joia exulta l'esperit i canta
 sempre al bon Déu.
 Benaurats els qui habiten vostres
 cases i us lloen eternament.*

Ihr habt nun Traurigkeit;
 aber ich will euch wieder
 sehen
 und eurer Herz soll sich
 freuen und eure Freude soll
 niemand von euch nehmen.
 Sehet mich an: Ich habe eine
 kleine Zeit.
 Mühe und Arbeit gehabt und
 habe grossen Trost funden.
 Ich will euch trösten, wie
 einen seine Mutter tröstet.

*Johannes 16,22; Jesaja 66, 13;
 Jesus Sirach 51, 35*

*Tots vosaltres ploreu,
 però jo us dic que tornaré i us
 donaré alegria,
 i que mai més vostra joia no heu
 de perdre.
 Oh! Mireu-me: com són de
 grans el meu sofrir i el meu
 penar i els meus treballs!
 I això no obstant, trobo consol.
 Com una mare, així us daré
 consol amorós.*

Denn wir haben hie keine
bleibende Statt,
sondern die zukünftige
suchen wir.
Siehe, ich sage euch ein
Geheimnis:
wir werden nicht alle
entschlafen,
wir werden aber alle
verwandelt werden;
und dasselbige plötzlich, in
einem Augenblick,
zu der Zeit der letzten
Posaune.
Denn es wird die Posaune
schallen,
und die Toten werden
auferstehen unverweslich,
und wir werden verwandelt
werden.
Dann wird erfüllet werden das
Wort,
das geschrieben steht:
Der Tod ist verschlungen in
den Sieg.
Tod, wo ist dein Stachel?
Hölle, wo ist dein Sieg?
Herr, du bist würdig zu
nehmen Preis und Ehre und
Kraft, denn du hast alle Dinge
geschaffen,
und durch deinen Willen
haben sie das Wesen und sind
geschaffen.

*Hebräer, 13, 14; Korinther 15,
51 und 52, 54 und 55;
Offenbarung Johannes 4, 11*

*No tenim aquí, no, la ciutat
permanent,
sinó que tots cerquem la del
demà.
Ara us diré el més gran misteri:
nosaltres no morirem mai! Mes
sí que,
de debò, tots serem transformats;
bastaran breus moments,
sols el temps de tancar els ulls i
de les darreres trompetes.
Puix que quan sonaran les
trompetes,
tots els morts ressuscitaran
incorruptes i nosaltres serem
transformats.
I la profecia, ben cert, ja s'haurà
complert.
La mort ha caigut per sempre
més.
Mort! Ja no ens pots vèncer!
Has perdut tot poder. No! No
venceràs!
A Vós, Senyor, tota glòria,
lloança i honor.
Vós, creador de totes les coses,
del no-res, omnipotent, oh
meravella!,
les heu creades.*

Denn wir haben hie keine
bleibende
Statt, sondern die zukünftige
suchen wir.
Siehe, ich sage euch ein
Geheimnis:
wir werden nicht alle
entschlafen,
wir werden aber alle
verwandelt werden;
und dasselbige plötzlich, in
einem Augenblick,
zu der Zeit der letzten
Posaune.
Denn es wird die Posaune
schallen,
und die Toten werden
auferstehen unverweslich,
und wir werden verwandelt
werden.
Dann wird erfüllet werden
Das Wort,
das geschrieben steht:
Der Tot ist verschlungen in
den Sieg.
Tod, wo ist dein Stachel?
Hölle, wo ist dein Sieg?
Herr, du bist würdig zu
nehmen Preis
und Ehre und Kraft, denn du
hast alle
Dinge geschaffen, und durch
deinen
Willen haben sie das Wesen
und sind geschaffen.

*Hebräer, 13, 14; Korinther 15,
51 und 52, 54 und 55;
Offenbarung Johannes 4, 11*

*No tenim aquí, no, la ciutat
permanent,
sinó que tots cerquem la del
demà.
Ara us diré el més gran misteri:
nosaltres no morirem mai!
Mes sí que, de debò,
tots serem transformats;
bastaran breus moments,
sols el temps de tancar els ulls i
de les
darreres trompetes. Pui que
quan
sonaran les trompetes,
tots els morts ressuscitaran
incorruptes
i nosaltres serem transformats.
I la profecia, ben cert, ja s'haurà
complert.
La mort ha caigut per sempre
més.
Mort! Ja no ens pots vèncer!
Has perdut tot poder. No! No
venceràs!
A Vós, Senyor, tota glòria,
lloança i honor.
Vós, creador de totes les coses,
del no-res, omnipotent, oh
meravella!,
les heu creades.*

Selig sind die Toten,
die in dem Herrn sterben von
nun an.
Ja der Geist spricht,
dass sie ruhen von ihrer
Arbeit;
denn ihre Werke folgen ihnen
nach.

*Benaurats els morts que en el
Senyor reposen des d'ara.
L'Esperit diu: Dels seus treballs
tots ells reposin;
les seves obres els precediran.
Benaurats els morts que en el
Senyor reposen. Benaurats.*

També et pot interessar...

Estiu al Palau

Dijous, 18.07.24 - 20 h

Petit Palau

Festival Bachcelona

Joven Coro de Andalucía

Marco Antonio García de Paz, director

J. S. Bach: *Ach Gott, vom Himmel sieh darein*, BWV 2

F. Mendelssohn: *Ach Gott, vom Himmel sieh darein*, MWV A 12

J.S. Bach: : *Verleih uns Frieden gnädiglich*, BWV 126

F. Mendelssohn: *Verleih uns Frieden gnädiglich*, WoO 5

F. Mendelssohn: *Denn Er hat seinen Engeln befohle*

J.S. Bach: : *Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn*, BWV Anh. 159

F. Mendelssohn: *Periti autem*

F. Mendelssohn: *Hebe deine Augen*

J. S. Bach: *Komm, Jesu, Komm*, BWV 229

F. Mendelssohn: *Kyrie*, MWV B 57: III, *Ehre sei Gott*, MWV B 57: IV,
Heilig, MWV B 57: X

J. S. Bach: *Lobet den Herrn, alle Heiden*, BWV 230

Preu: 20 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Abacus – Colonial – Veolia Serveis Catalunya

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello – Manel Vallet Garriga – Jordi Simó Sanahuja

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

